

РЕШЕНИЕ

№ 9982

гр. София, 21.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 20.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **11983** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.38, ал.8 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на министъра на вътрешните работи срещу т. 3 и т. 4 Решение № ППН-01-785/2021 от 04.11.2024г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД, Комисията/, с които жалбата на И. Н. М. срещу министъра на вътрешните работи е обявена за основателна за извършено нарушение по чл. 45, ал. 4, пред. 1, вр. чл. 45, ал. 1, т. 1, пред. 1 от ЗЗЛД - принцип на отчетността (т.3) и му е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева (т.4).

Жалбоподателят обжалва решението на Комисията по т. 3 и т. 4 и моли за отмяната му като незаконосъобразно, поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неправилно приложение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Счита, че оспореният акт е издаден без да е изяснена фактическата обстановка по случая, тъй като не било изяснено кога жалбоподателят е узнал за извършения от страна на МВР достъп до личните му данни и спазени ли са изискванията на чл. 38, ал.1 от ЗЗЛД относно образуване на административното производство в 6- месечен срок от узнаване на нарушението. По съществуването на спора, твърди, че в регистрите на Regix е посочена позицията на служителя извършил справка, преписката, по която е извършена – 8541/2019 г., както и вида на услугата. Твърди се, че при постановяване на решението, Комисията неоснователно е приела, че от страна на служителя на МВР – инспектор С.

И., е направена хартиена разпечатка от RegiX на справката, която е заведена с рег. № 8541/2019г. и е предадена в архив за унищожение. Вместо това достъпът е осъществен във връзка с преписка за предварителен отчет със същия номер. Позовава се на Заповед № 8121з-1416/02.11.2018 г. на министъра на вътрешните работи, с която са утвърдени правилата за достъп до лични данни, но вместо на нея, Комисията се е позовала на Заповед № 1420/02.11.2019 г. Оспорва възприетото от КЗЛД разбиране, че администраторът в лицето на министъра на вътрешните работи следва да води журнал по повод достъпа до личните данни на жалбоподателя И. М., тъй като такива журнални записи се съставят автоматично в системата RegiX, а и КЗЛД не е изисквала такъв журнал в хода на административното производство. Достъпът бил предоставен от председателя на държавна агенция „Електронно управление“ с нарочно писмо. На следващо място посочва, че министърът на вътрешните работи е представил информация за правното основание, на което е извършен достъпът - изпълнение на правомощия по чл. 39, ал. 2 от ЗМВР във вр. с чл. 159 от НПК, както и правната уредба подробно посочена в писмо рег. № ППН – 01-785 от 02.02..2022 г. на Държавна агенция „Електронно управление“, както и Правилника за устройството и дейността на МВР /ПУДМВР/. Позовава се на сведение от инспектор С. И., МВР – В., представено на КЗД, в което се посочва, че справка за И. М. е направена в хода на оперативно- издирвателни и аналитични дейности за установяване на отделни лица и свързаността помежду им по преписка ППО –с рег. № 8591/2019 г., която е предадена в архив за унищожаване. Твърди се, че КЗЛД не е изисквала такива доказателства в съответствие с принципа на служебното начало по чл. 36 от АПК. Акцентира, че доказателства за унищожаване на преписката не са представени на Комисията, тъй като никъде МВР не е твърдяло, че в нея се съдържа копие от справка за жалбоподателя. Информация за справка се намирала в компетентния към онзи момент орган - ДА „Електронно управление“. Акцентира, че съгласно чл. 26, ал.1, т. 3 МВР има право да обработва всички категории лични данни.

В съдебно заседание, редовно и своевременно призован, се представлява от юрк. Т., която поддържа жалбата и моли за отмяна на решението в оспорената му част. Претендира се направените в хода на производството разноски.

Ответникът по оспорването – Комисията за защита на личните данни, чрез юрк. Р., в писмено становище, депозирано по делото на 14.02.2025 г., моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Посочва, че решението е прието от компетентен орган в пределите на правомощията му, спазена е установената форма, при приемане на решението не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. По отношение на приложението на материалния закон акцентира, че при подаване на искането за справка не е редактирано правното основание и не са посочени конкретни обстоятелства за извършване на справка. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Допълнителни съображения са изложени и в представени в хода на производството писмени бележки. В писмено становище обосновава възражение за неоснователност на оспорването. Посочва, че жалбата е подадена на 17.10.2021 г. в 2- годишния срок по чл. 38, ал. 1, ЗЗЛД, считано от датата на извършване на нарушението, а именно 14.01.2020 г.

В съдебно заседание, редовно и своевременно призован, се представлява от служител с юридическо образование Р., която жалбата и моли за отмяна на оспореното решение. Претендират се направените в хода на производството разноски. Прави възражение за прекомерност.

Заинтересованата страна И. Н. М., редовно и своевременно призована, не се явява и не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по жалбата.

Заинтересованата страна Национална агенция по приходите, редовно и своевременно призована, не се представлява в съдебно заседание. В писмено становище по делото поддържа, че НАП не е извършила нарушение на ЗЗЛД.

Заинтересованата страна Министерство на електронното управление, редовно и своевременно призована, в съдебно заседание се представлява от юрк. Х. Г., който моли за отхвърляне на жалбата и потвърждаване на оспорваното решение като законосъобразно и правилно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата и приложените по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Производството пред КЗЛД е образувано по жалба с рег. № ППН-01-785 от 18.10.2021 г. подадена на 17.10.2021 чрез ССЕВ от И. Н. М. с предмет: 1/ неправомерен достъп до негови лични данни, съдържащи се в регистри Национална база данни "Население", "Класификатор на настоящите и постоянните адреси" (с първичен администратор Министерство на регионалното развитие и благоустройството) на дата 03.06.2021 г. и 28.09.2021 г. от Висш съдебен съвет и 2/ неправомерен достъп до негови лични данни, съдържащи се в регистри "Подадени уведомления за трудов договор" и "Подадени уведомления за промяна на работодател" (с първичен администратор Национална агенция за приходите) на дата 14.01.2020 г. от Министерство на вътрешните работи, всички осъществени чрез средата за междурегистров обмен - RegiX (с администратор към този момент Държавна агенция "Електронно управление", а към настоящия момент Министерство на електронното управление). По отношение на достъпа осъществен 14.01.2020 г. от Министерство на вътрешните работи до негови лични данни, твърди че се касае за достъп до лични данни съдържащи се в регистри "Подадени уведомления за трудов договор" и "Подадени уведомления за промяна на работодател" (с първичен администратор Национална агенция за приходите) с правно основание за достъп: 1/ Чл. 43а, ал. 1 от ЗМВР вр. чл. 75, ал. 2, т. 1 - т. 8 от ПУДМВР, компетенциите на ГДБОП, регламентирани в чл. 39, ал. 2 от ЗМВР, чл. 4 от ЗМВР вр. чл. 6, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, чл. 93, ал. 3 ПУДМВР и § 2, ал. 5 от ЗПКОНПИ, вр. чл. 160а, ал. 5 от ЗМВР и т.н.

Във връзка с получено писмо от КЗЛД, на заседание на Комисията, проведено на 02.03.2022 г. (обективизирано в Протокол № 9/02.03.2022 г. на КЗЛД), е приела жалбата за допустима, като страни в административното производство са конституирани жалбоподателят И. Н. М., ответна страна – Висш съдебен съвет по първата част на жалбата и Министерство на вътрешните работи /МВР/ във втората част на жалбата, заинтересовани страни – Национална агенция по приходите /НАП/, Министерство за регионалното развитие и градоустройство и Министерство на електронното управление, взето е решение за извършване на проверка.

С писма до Национална агенция по приходите, Министерство на регионалното развитие и благоустройството и жалбоподателя, страните са уведомени за образуваното производство, отправено е запитване и им е предоставена възможност да предоставят доказателства.

С писмо вх. № ППН - 01-785# 9/16.12.2021 г. до КЗЛД жалбоподателят в

административното производство И. М. е представил Персонална справка на физическо лице по ЕГН за достъп до лични данни по идентификатор и период от RegiX на ДАЕУ, в която на стр. 10 е отразено, че на 14.01.2020 г. е извършена справка за актуално състояние на всички/действащите трудови договори от страна на МВР, като са посочени подробно разпоредбите, послужили като правно основание за достъпа.

В отговор на отправено запитване, с писмо вх. № ППН - 01-785# 14 (21)/11.01.2022г. на НАП до КЗЛД се посочва, че агенцията няма данни за извършен достъп до Електронните услуги с контролиран достъп (ЕУКД) от страна на МВР до данни на И. Н. М. в посочения период, като акцентира, че не може да предостави информация за осъществения достъп по електронен път чрез системата RegiX за периода посочен от КЗЛД, тъй като системата е собственост на Държавна агенция „Електронно управление“ и за посочения период НАП няма достъп до лог файловете, от които може да се установи кой е достъпвал базата данни на НАП чрез RegiX, тази информация може да предостави само Държавна агенция „Електронно управление“.

В отговор на отправено запитване, с писмо вх. № ППН - 01-785#16 (21)/14.01.2022г. Държавна агенция „Електронно управление“ посочва, че поради липса на идентификатор не може да направи справка за извършена от МВР справка по конкретно лице. Посочени са заповедите, с които е предоставен достъп на министерството като потребител в информационна среда RegiX. Излага съображения, че достъпът до данни на първичните администратори, предоставящи достъп до своите регистри, се извършва след предоставяне на задължителна информация за основанието за достъпа, посредством попълване на задължителни полета, като администраторът има право на одит до своите регистри.

Във връзка с второ получено запитване от КЗЛД с писмо рег. № ППН - 01-785# 20 (21)/02.02.2022г. НАП посочва, че е разработила и утвърдила различни регистри като Регистър за задължените лица със „Справка за наличие/липса на задължения“, Регистър на уведомленията за сключване, изменение или прекратяване на трудовите договори и уведомления за промяна на работодател със справка “Сключване, изменение или прекратяване на трудовите договори и уведомления за промяна на работодателя“. В изпълнение на Решение № 388 от 23 юни 2017 г. на Министерски съвет за предприемане на мерки за намаляване на административната тежест върху гражданите и бизнеса е създадена средата за междурегистров обмен (RegiX), посредством която са свързани информационните системи на администрациите, част от които са и посочените регистри на НАП. Приети са и въведени от Държавна агенция “Електронно управление“ Общи условия за достъп до данни от регистри на държавната администрация в средата за междурегистров обмен. В системата са създадени задължителни полета за попълване от консуматорите с цел осъществяване на текущ и последващ контрол. Извличането на данни от регистрите на НАП от МВР през системата RegiX става при наличието на хипотезата по чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679. Потребителят има ангажимента по силата на цитираните общи условия да съхранява информацията от съответната справка. Направено е уточнението, че към момента на отправяне на първото запитване на КЗЛД не е съществувала техническа възможност НАП да проследи достъпа, който е осъществен посредством RegiX, поради което в изпратеното до КЗЛД предходно писмо вх. № ППН - 01-785# 14 (21)/11.01.2022г. е посочено, че не може да предостави данни за осъществен достъп през RegiX през искания период, но техническата невъзможност е преодоляна.

Посочва се, че НАП ще отправи запитване към потребителя за изясняване на ситуацията.

В писмо рег. № ППН - 01-785#21/02.02.2022г. в отговор на запитване от КЗЛД Държавна агенция „Електронно управление“ потвърждава по отношение на Министерство на вътрешните работи, че на министерството е осигурен достъп със Заповед № ДАЕУ – 1488/06.03.2018 г. на 14.01.2020 г., Заповед № ДАЕУ – 9141/15.10.2018 г. и Заповед № ДАЕУ – 4584/30.03.2020 г., заповедите са издадени въз основа на искания за достъп и разрешения от съответните първични администратори на данни. Също така въз основа на допълнителна предоставена от КЗЛД информация, потвърждава, че на 14.01.2020 г. е регистрирано извършване на справка от Министерство на вътрешните работи от IP адрес 192.168.77.3:50544 на клиент, с идентификатор на инстанцията на административна услуга или процедура в администрацията 8541/2019, вид на услугата: за проверовъчна дейност, имена на служител: С. С. И., позиция на служител: ТСБОП-В.-държавен служител, администрация МВР, правно основание 1. Чл. 43а, ал. 1 от ЗМВР вр. чл. 75, ал. 2, т. 1 - т. 8 от ПУДМВР, компетенциите на ГДБОП, регламентирани в чл. 39, ал. 2 от ЗМВР, чл. 4 от ЗМВР вр. чл. 6, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, чл. 93, ал. 3 от ПУДМВР и § 2, ал. 5 от ЗПКОНПИ, вр. чл. 160а, ал. 5 от ЗМВР и чл. 44, ал. 1 от ЗПКОНПИ, вр. чл. 35, ал. 1, чл. 37 вр. § 2, ал. 1 от ЗПКОНПИ; чл. 81, ал. 2, т. 1, т. 6 и т. 7 от ПУДМВР; чл. 24, ал. 1, т. 2, от ЗЧРБ вр. чл. 16, ал. 1 и ал. 2 от ППЗЧРБ; чл. 30а, раздел 8а от ЗМВР, чл. 35, ал. 9 от ПУДМВР и инструкция № 8121з-91/13.01.2017 г.; Закон за Националната агенция за приходите (чл. 26); чл. 159 от НПК; чл. 62, т. 3 от КТ и чл. 1, т. 1 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане та уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ; чл. 67, ал. 8 от ЗОП вр. чл. 58, ал. 1, т. 2 от ЗОП, чл. 54, ал. 13 от ППЗОП, чл. 67, ал. 8 от ЗОП, вр. чл. 87, ал. 10 от ДОПК; чл. 129, ал. 4 и ал. 5, т. 8, чл. 132, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от ЗМВР, чл. 8, §1, буква а от Регламент (ЕО) № 304/2008 на Комисията от 2 април 2008, чл. 14, ал. 3, т. 1, буква а от Наредба № 1 от 17 февруари 2017 г; чл. 8, чл. 9 и чл. 10 от ЗМВР; чл. 24, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ вр. чл. 16, ал. 1 и ал. 2 от ППЗЧРБ; чл. 107 от НПК; раздел 9 от ЗАНН ; 2. чл. 43а, ал. 1 от ЗМВР вр. чл. 75, ал. 2, т. 1 - т. 8 от ПУДМВР компетенциите на ГДБОП регламентирани в чл. 39, ал. 2 от ЗМВР, чл. 4 от ЗМВР вр. чл. 6, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, чл. 93, ал. 3 от ПУДМВР и § 2, ал. 5 от ЗПКОНПИ, вр. чл. 160а, ал. 5 от ЗМВР и чл. 44, ал. 1 от ЗПКОНПИ, вр. чл. 35, ал. 1, чл. 37 вр. § 2, ал. 1 от ЗПКОНПИ; чл. 81, ал. 2, т. 1, т. 6 и т. 7 от ПУДМВР; чл. 24, ал. 1, т. 2, от ЗЧРБ вр. чл. 16, ал. 2 от ППЗЧРБ, чл. 30а, раздел 8а от ЗМВР, чл. 35, ал. 9 от ПУДМВР и инструкция № 8121з-91/13.01.2017 г.; Закон за национална агенция за приходите (чл. 26); ч. 159 от НПК, ЗДвП, чл. 159, ал. 2; чл. 67, ал. 8 от ЗОП вр. чл. 58, ал. 1, т. 2 от ЗОП, чл. 54, ал. 13 от ППЗОП, чл. 67, ал. 8 от ЗОП, вр. чл. 87, ал.10 ДОПК чл. 58, ал. 1, т. 2 от ЗОП; чл. 8, чл. 9 и чл. 10 от ЗМВР; чл. 24, ал. 1, т. 2 от 1 ЗЧРБ вр. чл. 16, ал., ал. 2 ППЗЧРБ, чл. 107 НПК, раздел IX ЗАНН.

Представена е Заповед за достъп № ДАЕУ-457-8.01.2020 г. на Държавна агенция „Електронно управление“, Заповед за достъп № ДАЕУ-4584 от 30.03.2020 г. на Държавна агенция „Електронно управление“, с която е предоставен достъп на Министерство на вътрешните работи, Заповед за достъп № ДАЕУ - 1488 от 06.03.2018 г., на Държавна агенция „Електронно управление“, Заповед за достъп № ДАЕУ 9141 от 15.10.2018г. на Държавна агенция „Електронно управление“ за достъп на Министерство на вътрешните работи, кореспонденция между НАП и Държавна агенция „Електронно управление“.

В Становище с рег. № ППН - 01-785# 27 (21)/25.07.2022г. на Министерство на вътрешните работи и министъра на вътрешните работи се твърди, че жалбата е неоснователна по отношение на МВР. Позовава се на Заповед № 1266з-503/21.02.2019 г. на директора на ГДБОП, с която е предоставен достъп на служители, вкл. на инспектор С. С. И. до клиентското приложение Regix и във вр. с т. 5 и т.6 от Правила за заявяване и предоставяне на достъп до клиентско приложение за достъп. Справката е извършена на посоченото правно основание. Изискани са обяснения от инспектор И., приложени към писмото, в които се посочва, че справката е направена във връзка с работата му по преписка (ППО) рег. № 8541/2019 г. за предварителен отчет по линия „Престъпления против паричната и кредитната система“ за престъпление по чл. 321, вр. чл. 243, ал.2, т.3 от НК. Били извършени множество оперативно – издирвателни действия, включително справки в различни информационни масиви, като вероятно е извършил справка за И. М., свързана с проверка на лица и дружества, имащи отношения към престъпна дейност. Посочва се, че преписката е предадена в архив за унищожаване, справките били извършвани само за целите на оперативното разследване и без да се злоупотребява с лични данни на лицето. Позовава се на чл. 25, ал.2 от ЗМВР и чл. 26, ал.1 от ЗМВР. Към становището са приложени Сведения от инспектор С. С. И., Правила за заявяване и предоставяне на достъп до клиентско приложение в средата за междурегистров обмен на Държавна агенция „Електронно управление“.

С писмо рег. № ППН-01-785/2021#29/13.02.2023г. на КЗЛД, адресирано до министъра на електронното управление в качеството му на администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, ал.7 от Регламент (ЕС) 2016/679, е уведомен за предстояща проверка по образуваното производство и осигуряване на достъп по чл. 58, §1, б. „д“ и „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679.

С писмо рег. № ППН-01-785#30(21)/07.03.2023 г. министърът на електронното управление е представил на КЗЛД документи, данни и екранни разпечатки, записани на CD. Представени са екранни разпечатки от Система за обмен на удостоверителна и справочна информация (RegiX), Общи условия за присъединяване на регистри и база данни към информационната система за обмен на справочна и удостоверителна информация и осигуряване на достъп до тях, утвърдени със Заповед № МЕУ – 8476/29.08.2022 г. от министъра на електронното управление.

Изготвен е Констативен акт рег. № ППН-02-231/11.04.2023 г. относно извършена проверка на Министерство на електронното управление по жалбата на И. М.. Извършена е проверка на място в МЕУ, за която е съставен констативен протокол. Установено е, че МЕУ води и поддържа регистрите по ЗЕУ, координира и контролира средата за междурегистров обмен RegiX. Установено е и какви са функционалностите на RegiX, както и наличен запис от 14.01.2020 г. посредством RegiX в регистрите на НАП, с което е осъществен достъп до данни на жалбоподателя И. М., станал повод за проверката.

За резултатите от проверката, извършена от КЗЛД на основание Заповед № РД -15-157/12.04.2022 г. е изготвен Констативен протокол от 24.02.2023 г. на проверяващ екип на КЗЛД за извършена проверка на функционалностите на RegiX, установен е достъпът от служители на МВР и КЗЛД до информация от

съответните регистри на проверяваните дати, регистрите до които е осъществен достъп, както и че от страна на МВР справка е извършена от инспектор С. И..

На заседание на КЗЛД, проведено на 26.06.2024 г. (за което е изготвен Протокол № 26/26.06.2024 г.), е взето решение за отмяна на протоколно решение на КЗЛД от 02.03.2024 г., с което Комисията е приела за допустима жалбата на И. И. М. срещу висшия съдебен съвет и за допустима в частта, насочена министъра на вътрешните работи като е конституирала същия като ответна страна и заинтересовани страни Министерство на електронното управление и Национална агенция по приходите и преписката е насрочена за разглеждане по същество.

С писмо изх. № ППН – 01-785(2021)#35/05.08.2024 г. на КЗЛД министърът на вътрешните работи официално е уведомен за образуваното производство, предоставена му е възможност да изрази становище, да предостави доказателства, като му е указано, че в съответствие с принципа на отчетността следва да представи доказателства за наличието на правно основание за осъществения на 14.01.2020 г. достъп до данни на жалбоподателя. Поканен е да присъства на откритото заседание на Комисията за разглеждане на преписката по същество, насрочено за 16.10.2024 г.

С допълнително становище рег. № ППН – 01-785#37(21)/16.08.2024 г. министърът на вътрешните работи заявява, че поддържа вече изразеното становище от Министерство на вътрешните работи.

Преписката е разгледана по същество на заседание на КЗЛД, проведено на 16.10.2024 г. /препис-извлечение от протокол № 24/, на което е прието решение за обявяване на жалбата за основателна за нарушаване на принципа на отчетността и за налагане на административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 лева, на основание чл. 85, ал. 3 ЗЗЛД във вр. с чл. 83, §5 от Регламент (ЕС) 2016/679 в качеството му на администратор на лични данни.

Решението на комисията е възпроизведено в оспорения акт.

Въз основа на така установеното съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, подадена е от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера актът в оспорената му част засяга неблагоприятно, в преклузивния 14-дневен срок, с оглед обстоятелството, че атакуваното решение е връчено на жалбоподателя на 06.11.2024г., а жалбата срещу него е подадена на 18.11.2024 г.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия, на всички основания по чл.146 АПК съдът приема следното:

Оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД в съответствие с предоставените й с чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 38, ал. 3 ЗЗЛД и чл. 85, ал. 3 във вр. с чл. 83, § 5 от Регламент (ЕС) 2016/679 правомощия.

Комисията, която се състои от председател и 4 членове, приема решенията си

с мнозинство от общия брой членове /чл. 9, ал. 3 и чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД/, като решенията ѝ се подписват от всички членове, участвали в гласуването. Спазено е изискването за кворум за приема на решението, доколкото оспореното решение е прието и подписано от председателя и от трима от членовете на Комисията. Същите действат при условията на чл. 7, ал. 2 ЗЗЛД, съгласно който председателят и членовете на Комисията изпълняват функциите си и след изтичането на мандата им до избора на новите председател и членове. Посочената разпоредба изцяло отговаря на изискването въведено с Регламент (ЕС) 2016/679 за наличие на конкретна национална правна уредба, която да регламентира въпроса с продължителността на мандата на КЗЛД. Не са налице предпоставките по чл. 146, т. 1 АПК.

Спазено е изискването за форма на административния акт, доколкото в ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 липсват специални изисквания и актът съдържа изискуемите по чл.59, ал.2 АПК реквизити. Посочени са фактическите основания за издаване на решението на Комисията, което е предпоставка за упражняване от съда на контрол за материална законосъобразност на акта. Налице обаче е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл.38, ал.1 ЗЗЛД при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон субектът на данни има право да сезира комисията в срок 6 месеца от узнаване на нарушението, но не по-късно от две години от извършването му. Или за да е допустима жалбата, следва тези срокове да са спазени едновременно. В случая в жалбата се твърди и от доказателствата по преписката се установява, че твърдяното неправомерно обработване е извършено на 14.01.2020г., съответно подадената на 17.10.2021г. жалба е в рамките на две години от извършване на нарушението. Не така стои въпроса по отношение на другия срок – шестмесечен от узнаване за нарушението. Датата, на която това е станало, не се посочва в сезирация документ. Именно поради това и за установяване допустимостта на административното производство, с Писмо изх.№ ППН01-785(2021)#4/06.12.2021г. главният секретар на КЗЛД е указал на жалбоподателя И. М., че в 7-дневен срок от получаване на писмото следва да представи разпечатка на направената от него „персонална справка на ФЛ за достъп до лични данни по идентификатор и период“ чрез услугата „Моите данни в регистрите“, предоставяна от Държавна агенция „Електронно управление“, цитирана в инициращата производството жалба.

В отговор на това писмо, на 13.12.2021г. И. М. е предоставил на КЗЛД по електронен път чрез ССЕВ справка от Държавна агенция „Електронно управление“, но видно от отразената в нея дата тя е от 13.12.2021г., т.е. почти два месеца след подаване на жалбата в КЗЛД и не установява дата на узнаване на твърдения неправомерен достъп, следователно не доказва спазване на 6-месечния срок, визиран в разпоредбата на чл.38, ал.1 ЗЗЛД. Въпросът за спазване на този срок е останал неизяснен в хода на административното производство, съответно не е установена по безспорен начин допустимостта на жалбата.

Съгласно разпоредбата на чл.28, ал.1, т.3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА/ вр. чл.35, ал.1 с.н.а., жалбата трябва да съдържа дата на узнаване на нарушението, ако се твърди такова, а според ал.2 и ал.3 на с.р., когато писменото искане съдържа нередовности, подателят се уведомява да ги отстрани в 3-дневен срок от съобщението и в случай че нередовностите не бъдат отстранени в срока по ал.2, производството се прекратява. Отделно от това разпоредбата на чл.29, ал.1, т.1, предл.2-ро ПДКЗЛДНА предвижда изрично, че не се разглеждат искания, в които не е посочена информацията по чл.28, ал.1. Като се е произнесъл по нередовно искане административният орган е допуснал съществено процесуално нарушение.

Отделно от това, дори да се приеме допустимост на жалбата, според разпоредбата на чл.38, ал.2 ЗЗЛД Комисията се произнася с решение, като може да приложи мерките по чл. 58, параграф 2, букви "а" - "з" и "й" от Регламент (ЕС) 2016/679 или по чл. 80, ал. 1, т. 3, 4 и 5 и в допълнение към тези мерки или вместо тях да наложи административно наказание в съответствие с чл. 83 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и по глава девета.

В процесния случай с т.3 от оспореното решение КЗЛД е обявила за основателна подадената от И. М. срещу министъра на вътрешните работи, жалба, за извършено нарушение на чл.45, ал.4, предл.1 вр. чл.45, ал.1, т.1, предл.1 ЗЗЛД, във връзка с което с т.4 от обжалваното решение е наложила на министъра на вътрешните работи в качеството му на администратор на лични данни имуществена санкция в размер на 5000 лева, на основание чл.85, ал.3 ЗЗЛД вр. чл.83, § 5 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Налагането на административно наказание с административния акт е възможност, изрично предвидена в закона и в този смисъл ЗЗЛД се явява специален по отношение на ЗАНН. Редът за обжалване на решение на КЗЛД, издадено на основание чл.38, ал.3 ЗЗЛД, а именно - по реда на АПК, не изключва приложението на института на абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване. Обстоятелството, че ЗЗЛД е специален закон по отношение на ЗАНН обяснява липсата на изрични разпоредби, които да препращат към ЗАНН за прилагане на давностните срокове. След като с обжалваното решение на КЗЛД се налагат наказания, представляващи глоби или имуществени санкции, то приложение намират разпоредбите на чл.81, ал.3, вр. с чл.80, ал.1, т.5 от Наказателния кодекс /НК/, регламентиращи института на абсолютната погасителна давност /Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015г. по тълк. д. № 1/2014 г., ОСК на НК на ВКС I и II колегия на ВАС/ - Решение № 686 от 22.01.2024г. по адм. д. № 3150/2023г., V отд. на ВАС.

Предвид обстоятелството, че отговорността на министъра на вътрешните работи е ангажирана за деяние, довършено към 14.01.2020г., то абсолютната погасителна давност за налагане на административно наказание за него е изтекла на 14.07.2024г. /почти четири месеца преди постановяване на оспореното решение/ и съответно комисията е следвало да прекрати образуваното пред нея административно производство на това основание. Отделен е въпросът, че министърът на вътрешните работи е физическо лице и съответно следва налагането на глоба, а не на имуществена санкция – арг.

чл.13 вр. чл.83, ал.1 ЗАНН.

Възприемането на обратната теза би означавало, че спрямо нарушителите по ЗЗЛД административнонаказателното преследване може да се извърши неограничено във времето като по този начин би се стигнало до поставяне на нарушителите, по отношение на които е образувано административно производство по чл.38, ал.1 ЗЗЛД в по-неблагоприятно положение спрямо тези, по отношение на които е образувано административнонаказателно производство по реда на ЗАНН, както и спрямо лица, извършили административни нарушения по други закони или престъпления по НК, за които се предвижда наказание глоба - Решение № 686 от 22.01.2024г. по адм. д. № 3150/2023г., V отд. на ВАС. Или при спазване на принципа за законност комисията е в невъзможност да упражни правомощията си по чл.38, ал.3 ЗЗЛД при установяване на нарушението.

Горното, от своя страна обуславя извод за недопустимост на проведеното административно производство по отношение на жалбоподателя.

По изложените съображения съдът намери оспореното решение в частта му по т.3 и т.4 за незаконосъобразен административен акт – постановен при наличието на отменителните основания по чл.146, т.3 и т.4 АПК и като такъв той следва да бъде отменен.

При този изход на спора на жалбоподателя се следват разноски, вкл. за юрисконсултско възнаграждение, което следва да бъде определено в размер на 100 лева, на основание чл.24 НЗПП, вр. чл.37 ЗПП, вр. чл.143, ал.1 АПК, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото. На заинтересованата страна разноски не се следват, по арг. от чл.143, ал.4 АПК.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на министъра на вътрешните работи Решение № ППН-01-785/2021 от 04.11.2024г. на Комисията за защита на личните данни в частта му по т. 3 и т. 4.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на Министерството на вътрешните работи сумата в размер на 110 /сто и десет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: